

39. møde

Fredag den 12. januar 2001 kl. 10.00

Dagsorden

1) Første behandling af lovforslag nr. L 119:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet. (Ophævelse af elsparebidrag).

Af Kim Behnke (FRI) m.fl.

(Fremsat 24/11 2000).

2) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 42:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af beskatningen på motorcykler.

Af Kim Behnke (FRI) m.fl.

(Fremsat 10/11 2000).

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 45:

Forslag til folketingsbeslutning om bedre og retfærdige skatteforhold for politibetjente og soldater i international tjeneste.

Af Kim Behnke (FRI) m.fl.

(Fremsat 15/11 2000).

4) Første behandling af lovforslag nr. L 128:

Forslag til lov om ændring af lov om luftfart. (Obligatorisk rapporteringssystem m.v.).

Af trafikministeren (Jacob Buksti).

(Fremsat 7/12 2000).

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 60:

Forslag til folketingsbeslutning om etablering af en bioteknologistyrkelse under Forskningsministeriet.

Af Susanne Clemensen (CD) m.fl.

(Fremsat 30/11 2000).

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Medlemmer af Folketinget Brian Mikkelsen (KF), Pia Christmas-Møller (KF), Helge Adam Møller (KF), Gitte Seeberg (KF) og John Vinther (KF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om videregivelse af oplysninger om tidligere seksuelt misbrug af børn fra Det Centrale Kriminalregister til frivillige foreninger.

(Beslutningsforslag nr. B 81).

Medlemmer af Folketinget Jette Gottlieb (EL) og Søren Kolstrup (EL) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til statsministeren og arbejdsministeren:

»Hvilke initiativer vil regeringen tage for at løse de arbejdsmiljøproblemer i form af stigende arbejdstempo for rengøringsassistenter og de stramme køreplaner for buschauffører, som statsministeren i sin nytårstale fremhævede som eksempler på konsekvensen af udlicitering?«
(Forespørgsel nr. F 28).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af lovforslag nr. L 119: Forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet. (Ophævelse af elsparebidrag).

Af Kim Behnke (FRI) m.fl.

(Fremsat 24/11 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Formanden:

Det er skatteministeren, som jeg i øvrigt byder velkommen på Folketingets talerstol i sin nye egenskab af skatteminister.

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Mange tak, hr. formand!

Forslaget har til formål at ophæve elsparebidraget på 0,6 øre pr. kWh, der opkræves af elforbrugerne som en del af den samlede elafgift. Det

foreslås, at ophævelsen får virkning umiddelbart efter, at forslaget eventuelle vedtagelse offentliggøres.

Elsparebidraget blev som bekendt indført med virkning fra den 1. januar 1998, og provenuet af bidraget er ca. 90 mio. kr. årlig svarende til det beløb, der forventedes afsat til Elsparefondens aktiviteter, da fonden blev oprettet.

Elsparebidraget belaster husholdningerne med ca. 50 mio. kr. årlig. Det offentlige, de liberale erhverv og de ikkemomsregistrerede erhverv betaler ca. 30 mio. kr., heraf står den offentlige del for langt den største part. Den største del af det øvrige erhvervsliv belastes stort set ikke af bidraget.

Ser vi på Elsparefondens, så har den til formål at nedsætte elforbruget ved at fremme energibesparelser i boliger og offentlige institutioner. Fondens midler er primært rettet mod tilskud til installation af centralvarmeanlæg i elopvarmede bygninger i områder med kollektiv varmforsyning samt udvikling, markedsføring, anskaffelse og anvendelse af elbesparende apparater og udstyr i husholdningerne og til den offentlige sektor.

Elsparefondens aktiviteter er således netop rettet imod de sektorer, der bidrager til hovedparten af provenuet fra elsparebidraget.

Forslagsstillerne begrundet forslaget med, at der ikke er en automatisk kobling mellem størrelsen af provenuet fra elsparebidraget og de midler, som Elsparefondens har til rådighed. Det er sådan set korrekt, at der ikke er denne kobling.

Elsparebidraget giver et provenu, der afhænger af det afgiftspligtige elforbrug i det enkelte år. Midlerne til Elsparefondens afsættes på finansloven og kan fastsættes uafhængigt af provenuet til elsparebidraget, men jeg skal måske i den sammenhæng gøre opmærksom på den debat, der var i salen i går.

Men der skal selvfølgelig altid være en finansiering af udgifterne i form af indtægter fra elsparebidraget eller andre skatter og afgifter.

Det forslag, som vi så her i dag behandler i Folketinget, efterlader imidlertid et provenutab for staten på 90 mio. kr. årlig, da forslagsstillerne hverken har anvist alternative indtægtskilder eller tilsvarende besparelser.

Endelig mener regeringen, at der faktisk er en signaleffekt i forhold til elforbrugerne, der betaler bidraget, og som kan få glæde af Elsparefondens aktiviteter. Regeringen kan derfor ikke

støtte forslaget om en ophævelse af elsparebidraget.

Erik Mortensen (S):

Jeg må nok konstatere, at ved redigeringen af Folketingets dagsorden kunne det her lovforslag jo nok være udnævnt til årets mindst interessante lovforslag. Det havde været mere interessant, hvis det havde været placeret i går forud for forespørgselsdebatten.

Men sådan er det jo, og netop med den forespørgselsdebat fra i går i erindring og de vedtagelser og de udtalelser, der indgik i denne behandling, må man nok sige, at spørgsmålet ikke er særlig relevant netop i dagens politik.

Jeg kan kun tilslutte mig det, som ministeren nævner: Teknikken i hele ordningen er selvfølgelig sådan, som den er fremstillet, og vi har også i Socialdemokratiet bemærket, at der bliver et provenutab på de 90 mio. kr., som ikke er anvist andetsteds.

Med den baggrund må jeg meddele, at Socialdemokratiet ikke kan støtte lovforslaget, og jeg kan også meddele på vegne af Det Radikale Venstre, at de har den samme holdning.

Kim Andersen (V):

Som det har været nævnt, så skal behandlingen af dette forslag ses i lyset af forespørgselsdebatten her i salen i går. Jeg kan på mit partis vegne sige, at det, vi i den seneste tid har været vidne til omkring Elsparefondens og elbidraget på de 0,6 øre – hvis man var venlig – kunne karakteriseres som kasinoøkonomi, men nok snarere bør karakteriseres som gangsterøkonomi.

Venstre kan tilslutte sig Frihed 2000's forslag. Vi var meget betænkelige, da loven blev vedtaget: Der er ikke vandtætte skodder mellem afgiften og forbruget.

Vi har set, hvordan man i Finansministeriet indtægtsfører bidrag på finansloven, og vi har set, hvordan man dækker underskud i Miljø- og Energiministeriets regi. Der er simpelt hen ikke bonitet i den ordning.

Samtidig må vi vel også sige, at det at spare på el er som at spare på alt muligt andet, og det bærer i og for sig lønnen i sig selv. Sådan må det naturligvis være.

Vi er tilhængere af, at vi sparer på energien. Det er den billigste og bedste måde, vi kan fortrænge CO₂ på. Men det skal ikke være med den slags snedige arrangementer, som det her er udtryk for, hvor man altså opkræver midler under

påskud af at skulle bruge dem til ét formål, men anvender dem til et andet.

Jeg giver Venstres fulde støtte til forslaget.

Formanden:

Jeg synes lige, jeg vil sige, at udtrykket gangsterøkonomi hører hjemme i den kategori, jeg nødig ser anvendt fra Folketingets talerstol.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Jeg vil da gerne bede Venstres ordfører konkretisere lidt omkring administrationen af den vedtagne lov om Elsparefonden og måske også udbyde, om de bemærkninger, der er faldet her, er udtryk for en mistillidsdagsorden til ministeren.

Jeg vil gerne høre det svar fra talerstolen.

Eva Møller (KF):

Jeg skal ikke i dag på Det Konservative Folkepartis vegne bruge mange ord. Vi drøftede jo sagen meget indgående i går, og vi har fået en gennemgang fra ministerens side i dag, så alle er jo klar over, hvad det handler om.

For Det Konservative Folkeparti var det klart, da vi vedtog loven om Elsparefonden og den tilsvarende lov om elsparebidraget, at de penge, der kom ind i forbindelse med elsparebidraget, skulle bruges i Elsparefonden.

Det viste sig ikke at være tilfældet. Vi synes, det havde den rigtige konstruktion, men det viste sig jo, at det kunne der ikke samles flertal for i går. Det kan der så næppe heller i dag, men vi vil alligevel gerne tilkendegive, at vi støtter Frihed 2000's forslag.

Aage Frandsen (SF):

SF kan ikke støtte lovforslaget. Det her lovforslag er et udtryk for en række af de forslag, man ser i øjeblikket, som går i retning af, at man sætter skatterne ned. Man anviser ikke, hvor pengene skal komme fra til finansiering heraf.

Når det drejer sig om den konkrete sag, så synes vi heller ikke, at vedtagelsen af loven eller forløbet har været særlig smukt i forhold til de tilkendegivelser, der blev givet i forbindelse med den lovs vedtagelse i sin tid.

Men når vi i dag tager stilling, er det på baggrund af, at der var en debat i går i Folketinget, som klart tilkendegav, hvad pengene i fremtiden skal anvendes til.

Vi har det sådan med afgifter, at vi mener, at afgifter i en række tilfælde kan være adfærdsregulerende i sig selv, og i en række tilfælde synes

vi, at det er fornuftigt at forstærke denne adfærdsregulering ved, at nogle af midlerne eller alle midler indgår i forbindelse med, at man så tilskynder til yderligere fremme af en bestemt adfærd. Vi mener, at der er tale om det i forbindelse med dette lovforslags ønsker om at ændre det – det går i virkeligheden i den modsatte retning.

Det er altså derfor, vi klart afviser dette lovforslag.

Klaus Kjær (DF):

Det er udmærket, at der nu tages konkret hul på spørgsmål om anvendelsen af det særlige bidrag fra elafgiften på 0,6 øre pr. kWh, som blev indført til finansiering af Elsparefonden.

Af bemærkningerne til loven dengang fremgår, at den ekstra afgift skulle finansiere Elsparefondens tiltag, men der skete ikke nogen direkte sammenkobling mellem forhøjelsen af elafgiften og finansieringen af Elsparefonden. Det øgede provenu som følge af større elforbrug gav således ikke Elsparefonden flere tilskudsmidler.

Det fremgår så også omvendt af bemærkningerne, at Elsparefonden blev født med løfte om autonomi og forventning om, at der hele tiden var sammenhæng mellem de beløb, der blev opnået for 0,6 øre-afgiften, og de bevillinger til energispareformål, som fonden skulle støtte.

Imidlertid har det vist sig, at midlerne langt fra er anvendt til disse formål, og den del af provenuet fra 0,6 øre-afgiften, der ikke er anvendt til Elsparefondens formål, er gået til finansiering af andre miljø- og energitiltag med den følge, at Miljø- og Energiministeriet har sparet tilsvarende beløb på andre områder.

I Dansk Folkeparti så vi helst, at Elsparefonden helt blev nedlagt. Det er jo efterhånden en lidt forældet institution, idet opgaverne omkring elspareråd osv. efterhånden er gået helt over til eldistributionsselskaberne.

Men indtil det vil kunne ske, er vi helt enige i lovforslagets bemærkninger om, at Elsparefondens fremtidige budget må hentes over den årlige finanslov og ikke på en særlig afgift på el, og Dansk Folkeparti kan derfor støtte forslaget.

Frank Aaen (EL):

Loven om Elsparefonden er en ganske udmærket lov. Især efter præciseringen i går er vi meget tilfredse med, at vi her har en afgift, der meget målrettet ved tilbageføringen bruges til at investere i energibesparelser. Derfor har vi ikke noget ønske om at ophæve loven.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Vores holdning i Kristeligt Folkeparti er, at Elsparafonden er rigtig, og derfor må der jo også skaffes midler til, at de hensigter, som ligger bag Elsparafonden, kan realiseres, og det er klart, at så skal pengene bruges til Elsparafonden.

Men der mener jeg også, at debatten i går har skabt klarhed, og i den henseende kan jeg ikke støtte forslaget.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Kim Behnke.

Kim Behnke (FRI):

I forbindelse med behandlingen af finansloven for 2001 blev der stillet et ændringsforslag, som gik ud på at fjerne en hjemmel hos ministeren – i det her tilfælde ikke skatteministeren, men miljø- og energiministeren – til at flytte penge fra disse energispareformål over til andre formål.

Den debat, der udspandt sig i Folketinget på det tidspunkt, tog det udgangspunkt, at man fra regeringens side mente, at sådan havde det slet ikke været tilfældet. Tværtimod havde man administreret fuldstændig efter de retningslinjer, man havde fået i Folketinget, og når man ønskede at få den nye fornyede hjemmel på finansloven i form af den nye tekst, så var det mere en teknisk præcisering. Der var ikke noget politisk budskab i det, og derfor var der desværre et flertal i Folketinget, der stemte nej.

Der var altså et flertal i Folketinget med regeringen bagved, som har den opfattelse, at man fortsat skal kunne flytte penge, som er tjent ind ved denne 0,6 øre-afgift, og bruge dem til andre formål i Miljø- og Energiministeriet. Så langt, så godt.

Men bag linjerne foregik der jo et politisk pres på ministeren, stadig væk ikke skatteministeren, men derimod miljø- og energiministeren, og efter jul kom den fulde tilståelse, som det ville hedde, hvis det var en retssag. For da fremsender miljø- og energiministeren et aktstykke til Finansudvalget og beder om lov til at tilbageføre 30 mio. kr. til Elsparafonden. Det er en ren tilståelse! Der tilstår regeringen, at man uretmæssigt har brugt 30 mio. kr. fra Elsparafonden, til trods for at man i forbindelse med ændringsforslagene til finansloven argumenterede for, at det havde man aldrig nogen sinde gjort, og at den budgetmøblering, man havde foretaget, var helt efter bogen.

Vores opfattelse i Frihed 2000 er den, at mange af de formål, som Elsparafonden har ydet

støtte til, er gode, agtværdige formål, som man måske også fremover skal støtte. Men vi vil ikke være med til, at elforbrugerne får en afgift på 0,6 øre pr. kWh, de bruger, med løfte om, at lige præcis de penge så går til Elsparafondens aktiviteter, hvor det så viser sig, at man, når finansministeren udsender et dekret om, at nu skal der spares på de forskellige konti, så i Miljø- og Energiministeriet går ind og hente sine besparelser hjem ved f.eks. at hente penge fra Elsparafonden. Den slags vil vi ikke være med til, for det er ikke det, forbrugerne har fået løfte om i forbindelse med betaling af de 0,6 øre.

Derfor må det være sådan, at når der er et politisk flertal i Folketinget, der mener, at ministeren skal have ret til at gå ind og forgribe sig på pengene i Elsparafonden – og ved at få den nye tekst på finansloven for 2001 har man knæsat det princip – altså når det drejer sig om finansieringen af pengene til Elsparafonden, så må det være den samme kreds af partier, der finder ud af, hvor man har tænkt sig at hente de penge henne.

Så må man finde dem andre steder på finansloven. Så må man under en politisk forhandling i Folketingssalen tage stilling til: Skal det være 90 mio. kr., eller skal det måske kun være 60 mio. kr., man giver til Elsparafondens aktiviteter? Eller skal det måske være 100 mio. kr., hvis der kommer en periode, hvor en helt ny generation af hårde hvidevarer til køkkener kræver, at man kan få nogle A+-køleskabe eller lignende, og man så har brug for en tilskudsordning eller et eller andet? Så kan det være, at beløbet skal være endnu større. Vi ønsker, at man år for år i december måned i forbindelse med den årlige finanslovforhandling tager stilling til sagen dér, frem for at man efterlader det indtryk hos elforbrugerne, at når de betaler disse 0,6 øre, så går de penge ubeskåret til elsparaformål, for det ved vi nu ikke er tilfældet.

Det minder mig om dengang, man skulle bygge Lillebæltsbroen, den, man byggede i 1935. Dengang skulle man have skaffet penge til formålet, og man sagde til de danske bilister: I skal være med til at betale den. Så der blev dengang lagt hele 2 øre på benzinen. Det skulle gå til at finansiere bygningen af Lillebæltsbroen, og den stod færdig i 1935. Folketinget har aldrig nogen sinde ophævet afgiften på de 2 øre igen. Broen er for længst finansieret, og i 1971 blev der bygget en ny Lillebæltsbro.

Mit spørgsmål er derfor: Hvor længe skal vi betale de 0,6 øre? Hvor mange A- og A+- og

A++-mærkede køleskabe skal vi have derhjemme, og hvor mange elsparepærer skal skiftes ud, før man siger, at nu er projektet færdigt, nu er det lykkedes? Det kan man ikke svare på, for de 0,6 øre er lagt på som en permanent afgift, fordi den ligger på det løbende elforbrug.

Hvis derimod finansieringen af Elsparefondens aktiviteter blev revideret og ikke mindst evalueret hvert år i forbindelse med finanslovens forhandling, så kunne man hvert år tage stilling til, ud fra Elsparefondens afrapportering af, hvad de har haft af aktiviteter, hvilket behov der er næste år. Er det 50 mio. kr. eller 100 mio. kr., de skal bruge næste år, med de forventninger til fremtiden, de har? Så kunne man have en dynamisk udvikling, hvor man kun giver de penge, der er brug for.

Jeg kunne høre på debatten både i går og debatten nu også i dag, at det er man ikke interesseret i, og det afslører jo i al sin uendelige enkelhed, at de 0,6 øre hverken er en grøn afgift eller en miljøbaseret afgift, eller for at vi alle sammen skal betale osv. Nej, det er en ren skat.

Med teksten på finansloven for 2001 kan de penge for den sags skyld gå til at betale for miljø- og energiministerens forbrug af ministerbiler og alt mulig andet, f.eks. servering for gæster i ministeriet. Alt kan man bruge de penge til med den tekst, man nu har i finansloven.

Socialdemokratiets ordfører var mest fornærmet over, at rækkefølgen af forespørgselsdebatten i går og behandlingen af lovforslag nr. L 119 i dag var sådan, som nu tilfældet er. Det skal jeg ikke tage ansvaret for. Jeg havde også syntes, det havde været passende, at man havde behandlet tingene samtidig, men det er ikke mig, der tilrettelægger dagsordenen for Folketinget.

Men det var jo på en uskøn måde, at Socialdemokratiet således slap for at tage stilling til forslagens indhold. For det gjorde Socialdemokratiet jo ikke. Socialdemokratiet gik herop og var fornærmede over at skulle tage stilling til forslaget i dag, hvor partiet hellere ville have taget stilling til det i går. Men hvis nu Folketingets dagsorden havde været tilrettelagt således, at vi havde behandlet L 119 før forespørgselsdebatten i går, hvad havde Socialdemokratiet så haft af undskyldning for ikke at tage stilling til forslagens materielle indhold?

Jo, hvor skal de 90 mio. kr. komme fra? Og SF, denne lille matrikel i hjørnet af Socialdemokratiet, deltog jo som et ekko af ministeren og sagde: Ja, hvor skal de 90 mio. kr. komme fra? Det har forslagsstillerne ikke taget stilling til.

Nej, for forslagsstilleren har lyttet til, hvad kloge mennesker uden for dette hus har prædikeret over for Folketinget gennem det sidste halve års tid, nemlig at man er ved at være træt af den måde, debatterne foregår på i Folketinget. Man synes faktisk, at de partier, de mandater, der støtter udgifter, også bør være forpligtet til krone for krone at fortælle, hvem og hvor pengene skal hentes fra. Førende økonomer argumenterer i kronikker osv. for, at nu må vi altså have ændret det regime, vi har, for den ansvarsflygtigelse, man ser, er udbredt.

Så den kreds af partier, den kreds af mandater, der ønsker, at Elsparefonden skal eksistere, ønsker, at der skal bruges 50, 90 eller 150 mio. kr. om året på formålet, må også krone for krone fortælle, hvor de har tænkt sig at plyndre pengene, frem for at beskyldte os for, at vi ikke har et sammenhængende forslag. Det er simpelt hen for usagligt. Og det er for usselt at bruge det som undskyldning for ikke at indgå i diskussionen om det materielle indhold, nemlig: Skal Elsparefondens aktiviteter finansieres over 0,6 øre-afgiften på strømmen, eller skal de finansieres over finansloven? Det er det eneste principielle, vi tager stilling til i dag.

Jeg har forstået, at de eneste, der ønsker at støtte det synspunkt, er Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti, og jeg takker for opbakning fra den kreds, og så vil vi bruge udvalgsarbejdet til at dokumentere en række af de synspunkter, jeg her under førstebehandlingen har fremsat.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Det er blot for at erindre forslagsstilleren om, at jeg tog stilling til forslagens materielle indhold, nemlig at vi er tilhængere af afgifter ud fra en adfærdsreguleringsbetragtning, og vi er tilhængere af, at man bruger midler i det her tilfælde og i andre tilfælde til yderligere at fremme en bestemt adfærd.

Punkt 2: Jeg kritiserede ikke forslagsstilleren for ikke at anvise, hvor pengene kommer fra, men jeg siger: Når vi tager stilling, så vil vi, når vi støtter et forslag, der har en udgift – det kan være en faktisk udgift, eller at man har en mindre indtægt – være nødt til at vide, hvordan man finansierer det. Det gælder, uanset om det er noget, regeringen kommer med, eller om andre partier i Folketinget kommer med det.

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Nu kan der jo være noget rigtigt i, at debatten i dag selvfølgelig også skal ses i lyset af debatten i går, men jeg er glad for de tilkendegivelser, der er kommet om specielt Elsparefondens aktiviteter. Jeg synes, det er væsentligt, og jeg synes, det er nyttigt, at vi også i tiden fremover får lejlighed til at forske i de gode opgaver og aktiviteter, som er inden for elspareområdet.

Vi kan jo sige, at selv om koblingen fra elsparebidraget går via kassen og så videre til Elsparefonden, jamen så er der jo en nærliggende sammenknytning imellem de to forhold, og det synes jeg er en god og vigtig ting, og vi kan jo alle sammen være enige om, at adfærdsregulerende forhold omkring, hvordan vi benytter vores elforbrug og vores elartikler i tiden fremover, er en god ting. Så jeg har været meget tilfreds med debatten her nu.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

SF er tilhænger af adfærdsregulering, særlig i form af afgifter. Det er fair nok.

Men hvis nu befolkningen virkelig adfærdsregulerede på det her punkt, så ville indtægterne til Elsparefonden jo falde. Men SF og de andre partier, der støtter det her, har jo skruet det så genialt sammen, så man har lagt afgiften på et punkt, hvor man ved, at der altså er grænser for befolkningens sparemulighed. Så derfor kommer vi under alle omstændigheder til at betale.

Det her forslag medfører ingen udgifter. Det her forslag medfører de facto, at hvis de 0,6 øre forsvinder, så har Elsparefonden heller ingen penge, og så kan Elsparefonden heller ikke afholde udgifter fremover, før Folketinget efterfølgende med det her forslags eventuelle vedtagelse på en finanslov tager stilling til, om der skal afsættes midler. Så det er først på det tidspunkt, diskussionen skal være om, hvor mange penge der så i givet fald skal afsættes til Elsparefonden.

Lad mig sige til ministeren: Det er meget beskedent, hvad Elsparefonden foretager af forskning. Det primære formål er at give tilskud, altså sådan en slags erhvervsfremme til at folk kan købe elsparepærer og A-mærkede køleskabe og den slags ting. Det er meget begrænset, hvad Elsparefonden har deltaget i af egentlig forskning.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning**Formanden:**

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 42:**Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af beskattningen på motorcykler.**

Af Kim Behnke (FRI) m.fl.

(Fremsat 10/11 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Skatteministeren (Frode Sørensen):**

Nærværende beslutningsforslag ligner til forveksling det, vi behandlede her i Folketinget så sent som i foråret, og man skulle ellers tro, at vi dengang nåede hele vejen rundt om emnet. Det var en meget, meget grundig udvalgsbehandling, der var af forslaget.

Men til trods for det, så mener forslagsstillerne altså fortsat, at motorcykler har så mange fordele, at afgiften bør sættes ned.

Jeg må indrømme, at jeg har svært ved at få øje på de fordele. Tænk bare på, at hvis blot 1 pct. af persontrafikken blev flyttet fra bil til motorcykel, så viser undersøgelser, at så vil ca. 800 flere komme til skade, ja, nogle af dem ville oven i købet blive dræbt. Det synes jeg faktisk er skræmmende.

Dernæst påstår forslagsstillerne, at registreringsafgiften for motorcykler er højere end for biler. Det er helt forkert. En gang imellem kan man måske sige, at den direkte sammenligning kan være misvisende, men faktisk er det sådan.

Dernæst er motorcykler ikke generelt hårdere beskattet end biler, men afgiftsberegningen er bare mere progressiv. Det vil altså sige, at almindelige, billigere motorcykler er lavere beskattet end almindelige, billigere biler, hvis afgiftsregistreringen foretages som for almindelige personbiler uden airbags.